

ikke var gjort. Og det samme Forhold gør sig gældende nu. Jeg mener, at det bør paatales overfor den Agitation, hvorved man fremstiller det, som Oppositionen er uvillig til det saglige Arbejde i Rigsdagen. Det faktiske Forhold er, at i begge de Forslag, der her foreligger, om Forhyring og Erstatning, staar der, at de tilsluttende Forslag skulde komme, men de er endnu ikke kommet. Det er altsaa Udtrykket for denne Regerings Arbejdsvillie, der foregiver at staa overfor en arbejdsuvillig Rigsdag. Samtidig med, at den højtærede Socialminister fremkom med denne Oplysning, burde han være fremkommet med en Undskyldning for, at der rettes de Angreb paa Oppositionen, som man fra det officielle Regeringsblads Side har rettet mod den i de senere Dage. Men lad os se, om denne Undskyldning fremkommer. Thi Realiteten er dog den, at hvis man skal tale om Obstruktion, er det i dette Tilfælde Regeringen, der har lavet Obstruktion overfor Lovgivningsarbejdet, og ikke Oppositionen.

Med Hensyn til det tredje Lovforslag, om tvungent Lægetilsyn med Børn og unge Mennesker, beskæftigede om Bord paa Skibe, henviste den højtærede Socialminister til, at det ikke krævede nogen tilsluttende national Lovgivning. Jeg er ikke helt enig heri, jeg tror, det vil være nødvendigt, at der ogsaa her kommer en tilsluttende Lovgivning. Jeg ved meget vel, at man henviser til Sømandslovens § 26, Stk. 2, hvorefter man skulde have Hjemmel til at paabyde dette Lægetilsyn. Nu vil jeg imidlertid gøre opmærksom paa, at der i det Lovforslag, der her foreligger, er henvist til Sømandsloven af 1. Maj 1925. Jeg ved ikke, at der er nogen saadan Lov af den Dato. Der er derimod en Sømandslov af 1923 — men det kan være, det drejer sig om en provisorisk Lov, som Rigsdagen ikke er blevet gjort bekendt med. Man har jo haft visse Ting fremme indenfor Ministeriet, som man har holdt skjult for Rigsdagen, og det kan jo tænkes, at dette hører med dertil. Der foreligger altsaa en Bemærkning, hvorved man henviser til en Lov, der overhovedet ikke eksisterer. Det er dog kun en uvæsentlig Ting, det kan maaske ogsaa skyldes en Trykfejl.

Jeg vil dog tro, at der her kræves en Hjemmel ud over den, der haves i Sømandsloven, og at Regeringen maa tage under Overvejelse at fremsætte et saadant Lovforslag, hvis vi overhovedet skal kunne behandle den paagældende Konvention. Med Hensyn til de to andre Forslag kan jeg henholde mig til mine Udtalelser i Fjor.

De er begge af betydelig Rækkevidde, men vi kan ikke gaa videre i Arbejdet. Der er foretaget en Obstruktion, Arbejdet er hindret, indtil de Lovforslag kommer frem, som Regeringen nu i over et Aar har haft under Overvejelse, men endnu ikke har fremsat for Rigsdagen.

Christmas Møller: Med Hensyn til disse Forslags saglige Indhold kan jeg dels henvise til Fortiden og dels til Fremtiden, med Hensyn til Fortiden til det indgaaende Foredrag, som mit Partis Ordfører paa dette Omraade, det ærede Medlem Hr. Hendriksen, holdt i forrige Samling angaaende denne Sag, og med Hensyn til Fremtiden maa der jo trækkes Veksler — som det ærede Medlem Hr. Rudfeld saa indgaaende har skildret — paa den højtærede Erhvervsminister.

Jeg maa maaske blot sige angaaende hele det Spørgsmaal, hvorfor vi ikke samtidig har faaet de Lovforslag, som hører til to af Forslagene, at der ikke kan være den fjerneste Tvivl om, at naar Socialministeren nu faar Ordet, vil han gøre en Undskyldning herfor, og han vil meddele sin Presse, at der paa dette Omraade er taget fejl som aldrig sket tidligere.

Socialministeren (Borgbjerg): Jeg forstod ikke den ærede sidste Talers sidste Bemærkning, saa jeg kan ikke besvare den. Det er maaske min Fejl, men jeg forstod den ikke. Til det ærede Medlem Hr. Rudfeld skal jeg kun sige, at naar Regeringen har ønsket, at hele denne Række af Konventionsforslag skulde fremsættes hurtigt og hurtigt henvises til Udvalg, har det ikke dermed været Regeringens Formaal at fremstille sig selv som arbejdende og Rigsdagen eller Partier af den som arbejdsuvillige. Formaalet har simpelt hen været hurtigst muligt at faa Udvalgsarbejdet fortsat der, hvor det slap i Fjor.

Dahlgaard: Jeg skal med Hensyn til Lovforslaget angaaende Konvention om Forhyring henvise til mine Udtalelser i Fjor, hvor jeg omtalte Sagens Enkeltheder og gav Udtryk for, at vi fra vor Side gerne vil medvirke til en Reform, hvorved vi kommer bort fra den erhvervsmaessige Forhyringsvirksomhed. Vi maa nu afvente Erhvervsministerens Lovforslag, og Udvalget vil da kunne foretage en nøjere Undersøgelse af, hvilke Veje vi skal gaa med Hensyn til en Nyordning. Ogsaa med Hensyn til Lovforslaget om Konvention angaaende Erstatning for Arbejdsløshed i